

TÜRKİYE HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHE'Sİ
HALKIN DEVRİMCİ ÖNCÜLERİ
(THKP-C/HDÖ)

29 No'lu Bildiri

İŞÇİLER!
KÖYLÜLER!
İLERİCİ, YURTSEVER VE DEMOKRAT
TÜM HALKIMIZ!

Nevroz kutlamaları sırasında Türk bayrağına karşı gösterilen hoşgörüsüzlük ve düşmanca tutum karşısında Genel Kurmak Başkanlığının iki gün sonra yaptığı “sabırımızı taşırmayın” türünden açıklamasıyla birlikte başlayan olaylar dizisi, kendilerini “Türk milliyetçisi” olarak sunan, dünün elikanlı sivil faşistlerinin **güç gösterisine** dönüşmüştür.

Sivil faşistlerin Trabzon, Samsun ve Adapazarı'nda TAYAD'lara yönelik “linç” girişimleri karşısında AB yandaşı ve karşı-devrimci “medya” tarafından “tehlikeli tırmanış” manşetleri atılmış, AB fonlarıyla beslenen AB yandaşı “İl. Cumhuriyetçiler”in girişimiyle “Aydınlık Bildirisi” yayınlanmış, “provokasyon” vb. türünden değerlendirmeler yapılmıştır.

Amerikan emperyalizminin “medya”daki kadrolu elemanları ise, olayların “aşırı Türk ve Kürt milliyetçileri” tarafından kışkırtıldığı, ülkenin “aşırı milliyetçilerin” çatışma alanı haline dönüştürülmeye çalışıldığı ve buy olla Türkiye'nin AB üyeliğinin ve AB ile geleceği söylenen “demokrasi”nin ve “yabancı sermaye”nin engellenilmek istenildiğine ilişkin teoriler ortaya atmışlardır.

Kürt milleyitçiliğinin Amerikan emperyalizminin Irak'taki son “seçim” manevrası sonrasındaki gelişmelerden “moral” bulduğu ve bu nedenle ülkedeki gelişmeleri daha fazla umursamaz olduğu belli oranlarda doğru olmakla birlikte, son gelişmelerde bunun özel bir yeri ve önemi yoktur.

Bugün sivil faşistlerin TAYAD'lıların somutluğunda devrimcilere yönelik saldırılarının temelinde, ülkemizde gelişen anti-emperyalist ve anti-amerikancı tepkiler yatmaktadır. Ama “ulusalcı sulcular”ın sandığı gibi, sivil faşist saldırılar bu tepkilerin bir sonucu değildir. Tersine bu tepkilerin büyümesi, sivil faşistlerin devreye girmesinin zeminini hazırlamıştır.

Bu noktada birkaç aydır Amerikan emperyalizminin ülkede gelişen anti-emperyalist ve anti-amerikancı tepkiler karşısında birbiri ardına yaptığı açıklamalar anımsanmalıdır. Ve anımsanmalıdır ki, Amerikan emperyalizmi, gelişen anti-emperyalist ve anti-amerikancı tepkilerin denetim altına alınmasını resmi ve gayri-resmi yollardan açıklamıştır. Tayyip Erdoğan hükümetinden ülkede yükselen anti-emperyalist ve anti-amerikancı tepkileri denetim altına alınmasını talep etmiştir.

İşte, sivil faşistler bu noktada gündeme girmiştir.

12 Eylül askeri darbesi öncesinde yükselen silahlı devrimci mücadeleye karşı oligarşinin faşist milis gücü olarak devreye sokulan “ülkücüler”, bugün amerikan-emperyalizminin Irak işgaliyle birlikte yükselen anti-emperyalist ve anti-amerikancı tepkileri denetim altına almak ve “derin devlet”in, yani oligarşik yönetimin çıkarlarına tabi kılmak amacıyla devreye sokulmuştur.

Sivil faşistlerin devreye sokulması, Amerikan emperyalizminin AKP'den umudunu kestiğinin bir göstergesi değildir. Sivil faşistlerin devreye sokulması, Amerikan emperyalizminin elindeki tüm güçleri kullanarak gelişen anti-emperyalist ve anti-amerikancı tepkileri pasifize etmeye karar verdiğinin bir göstergesidir.

Bugün Amerikan emperyalizminin Irak işgaliyle birlikte yükselen anti-emperyalist ve anti-amerikancı tepkiler, “milliyetçilik” temelinde sivil faşistler aracılığıyla pasifize edilmeye çalışılmaktadır. Bu pasifikasyon girişiminde sol, Kürt ulusal hareketi karşısında gösterdiği kararsız ve tutarsız tutumu nedeniyle kolayca hedef tahtasına oturtulabilmiştir.

Herkes çok iyi bilmelidir ki, Trabzon'da, Samsun'da, Adapazarı'nda sivil faşistlerin "linç" girişimleri sola yönelik bir "provokasyon" girişimi değildir. Sivil faşist saldırıları "prookasyon" olarak nitelemek, solu pasifize etmek amacıyla ortaya atılmış bir söylemden başka bir şey değildir. Bu söylem, kolaylıkla "provokasyona gelmeyelim" söylemiyle birleştirilerek solun pasifize edilmesi için kullanılacaktır. Solun pasifize edildiği bir ortamda ise, oligarşik yönetim ve Amerikan emperyalizmi, sivil faşistler aracılığıyla amacını kolaylıkla gerçekleştirebilecektir.

Bugün sola, devrimcilere düşen ilk görev, sivil faşist saldırıların gerçek amacının, yükselen anti-emperyalist ve anti-amerikancı tepkileri denetim altına alarak bu tepkileri "milliyetçilik" söylemiyle Amerikan emperyalizminin çıkarlarına tabi kılmak olduğunu halka anlatmaktır.

Ancak olayların gerçek niteliğini açıklamak devrimcilere düşen görevin sadece ilk adımıdır. Yapılması gereken, yıllar boyu legalize edilmiş, marjinalleştirilmiş ve ulusal bağımsızlıktan uzaklaştırılmış sol kitlenin yeniden örgütlenmesidir. Bu görev, öncelikle "globalizm" yandaşı kozmopolit küçük-burjuva aydın kesimle olan her türlü ilişkinin kesilmesini zorunlu kılar. Aksi halde sol hareket, "provokasyona gelmeyelim" mantığı içinde AB üyeliğiyle ülkeye "demokrasi" geleceği propagandası yapan AB emperyalizminin işbirlikçilerinin kuyruğuna kolayca takılabilecektir.

Bugün ülkemizdeki siyasal gelişmelerde MHP'yle simgelenen sivil faşist hareket, kitlelerin gerek ideolojik etkiler altına alınması, gerekse pasifleştirilmesi için önemli bir görev üstlenmiştir. Başka bir ifadeyle, oligarşi, kitleleri pasifleştirmede milis güçlerini kullanmaktadır. "Medya" ve düzen partileri, bu saldırı ve sindirme eylemlerini "vatandaş tepkisi" olarak lanse etmekte ve devletin araçları ile fiilen pasifikasyon yürütülmektedir. Bu işleyiş oligarşik yönetimin normal bir işleyişidir ve mutlaka tavır alınması gereklidir. Faşist milislere karşı alınacak tavır, tek başına ele alınamaz. MHP, oligarşinin yaşattığı bir güçtür. Bugünkü görevi, kitleleri pasifleştirmek ve şovenist sloganlarla kitleleri ideolojik etki altına almak olduğu halde, devrimci hareket isaptırma görevini de üstlenmiştir. Hedef, yükselen anti-emperyalist ve anti-amerikancı tepkileri "milliyetçilik" söylemiyle denetim altına almak ve bu tepkilerin devrimci mücadeleye kanalize olmasını engellemektir.

Bugün sivil faşist saldırıların gösterdiği en temel gerçeklerden birisi de, legalizm çerçevesinde hareket eden bir sol hareketin kitlelerle olan sınırlı temasının da sona ereceğidir. TAYAD'lılara yönelik son saldırılar açıkça göstermiştir ki, "legal olanaklar" oligarşinin sivil faşistleri aracılığıyla kullanılamaz hale getirilmektedir. Bu gerçek görülmediği sürece, legalizm mantığı içinde ve "legal olanaklarla" oluşturulacak olan her türden "anti-faşist cephe" örgütlenmeleri oligarşinin resmi güçleri tarafından kolayca tasfiye edilecektir.

Legalize edilmiş bir sol hareketin, oligarşinin resmi güçlerini destekindeki faşist milislerle "sokak"ta mücadele edebilmesi olanaksızdır. "Gerilla yapan şubeler" aracılığıyla gerçekleştirilecek birkaç protesto eylemi ise, bir süre için "motivasyon" unsuru olsa da, bu, gerçeği değiştirmeyecektir.

Mücadele, anti-emperyalist ve anti-oligarşik devrim mücadelesidir.

Bu mücadele, emekçi kitleleri içine alacak maddi ve fiili bir örgütlenmenin odağı olan proletaryanın öncü müfrezesinin örgütlenmesini ve onun politikleşmiş askeri eylemini zorunlu kılar. Sadece böyle bir örgütlenme, her zaman anti-emperyalist ve anti-oligarşik mücadeleyi yürütmeye yetenekli olabilir ve yükselen anti-emperyalist ve anti-amerikancı tepkileri gerçek ve maddi zeminine orutarak devrimci mücadeleye kanalize edebilir. Aksi halde, savaş, başlamadan yitirilmiş olacaktır.

YAŞASIN ÖNCÜ SAVAŞI!
YAŞASIN HALK SAVAŞI!
KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

TÜRKİYE HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHESİ
HALKIN DEVRİMCİ ÖNCÜLERİ
THKP-C/HDÖ
12 Nisan 2005